

ČESKÁ REPUBLIKA - OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 20/1044, 112 97 Praha 1

tel. 221 729 311 fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

---

NAŠE ZNAČKA: 43 Si 16/2022

VAŠE ZNAČKA: ///

VYŘIZUJE: XXXXXXXXXXXX

DNE: 25. ledna 2022

XXXXXXXXXX

Vážení,

ve shora uvedené věci zasílám požadované rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud Praha - východ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17. prosince 2021 samosoudkyní Mgr. Pavlínou Bočkovou,

takto:

obžalovaní

[jméno] [příjmení]

[datum narození] v [obec], bytem [adresa], manažer spol. [právnícká osoba],

a

[jméno] [příjmení]

[datum narození] v [obec], bytem [adresa], manažer,

jsou vinni, že

dne 12. 2. 2020 v době od 18:30 hod. do 19:00 hod. v restauraci [anonymizována dvě slova] v [obec] [část obce], [ulice a číslo], okres [okres], společně po předchozí domluvě nejprve verbálně napadali přítomné vulgárními výrazy, vyhrožovali jim napadením, posmívali se a následně je také začali fyzicky napadat, konkrétně obžalovaný [jméno] [příjmení] udeřil loktem do hlavy poškozeného [jméno] [příjmení] a obžalovaný [jméno] [příjmení] udeřil dlaní [jméno] [příjmení] do obou tváří,

přičemž obviněný [jméno] [příjmení] byl trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 28. 1. 2016, sp. zn. 6 T 8/2016, který nabyl právní moci dne 5. 3. 2016, uznán vinným přečinem výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 24 měsíců, a obviněný [jméno] [příjmení] byl trestním příkazem Okresního soudu Plzeň-město ze dne 13.12.2019, sp. zn. 3 T 73/2019, který nabyl právní moci dne 28.12.2019, uznán vinným přečinem výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku v souběhu s přečinem projevu sympatií k hnutí

směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka dle § 404 trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 30 měsíců,

tedy

společným jednáním se dopustili veřejně hrubé neslušnosti a výtržnosti tím, že napadli jiného, a takový čin spáchali opětovně,

čímž spáchali

přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku jako spolupachatelé dle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný [jméno] [příjmení]

podle § 358 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1; § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 67 odst. 2 písm. b) a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve 30 (třicet) denních sazbách, denní sazba činí 500 Kč (pět set korun), přičemž celková výměra peněžitého trestu činí 15 000 Kč (patnáct tisíc korun).

Obžalovaný [jméno] [příjmení]

podle § 358 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců.

Podle § 81 odst. 1; § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu 4 (čtyř) let.

Podle § 67 odst. 2 písm. b) a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve 30 (třicet) denních sazbách, denní sazba činí 1 500 Kč (tisíc pět set korun), přičemž celková výměra peněžitého trestu činí 45 000 Kč (čtyřicet pět tisíc korun).

Odůvodnění:

1. Krajský soud v Praze svým usnesením ze dne 18. 11. 2021, č. j. 11 To 341/2021 - 233 zrušil usnesení Okresního soudu Praha – východ ze dne 1. 10. 2021, č. j. 44 T 80/2021 – 216, kterým bylo řízení o skutku popsaném v usnesení, postoupeno k projednání Městskému úřadu v Říčanech, neboť se dle názoru soudu nejednalo o trestný čin, ale popsaný skutek by mohl být posouzen jako přešůpek. Krajský soud toto rozhodnutí zrušil a v odůvodnění uvedl, že (ve stručnosti) nalézací soud nesprávně upustil od provedení výslechu svědka [příjmení], který by k věci mohl sdělit podstatné informace, a to především k tomu, zda obžalovaní během svého pobytu v restauračním zařízení hajlovali. Dokazování tak proto bylo neúplné a nalézacímu soudu se tak nepodařilo vypořádat se všemi skutečnostmi pro rozhodnutí významnými. Dále dle Krajského soudu v Praze nelze akceptovat závěr, že jednání obou obžalovaných bylo pro hospodská prostředí běžné. Dle Krajského soudu bylo prokázáno, že bylo hlučné, arogantní a urážlivé vůči osazenstvu restaurace a došlo i k fyzickému napadení svědka [příjmení] a svědka [příjmení]. Dále z odůvodnění vyplývá, že nalézací soud poněkud přecenil zranění obžalovaných a naopak zcela pomínil trestní minulost obžalovaných, kteří mají prokazatelné sklony k výtržnictví. V předmětné věci proto nebyly shledány natolik významné okolnosti, pro které by společenská škodlivost jednání obžalovaných nedosahovala ani škodlivosti nejlehčích v praxi se vyskytujících případů typově shodné trestné činnosti. K tomu odvolací soud dodal, že trestní zákoník nevymezuje žádná hlediska pro stanovení konkrétní míry či stupně společenské škodlivosti činu. Zásadně však platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním

zákoníku, je trestným činem, a proto ho obecně nelze považovat za čin, který není společensky škodlivý. Opačný závěr, lze učinit pouze výjimečně, a pokud posuzovaný čin svou závažností neodpovídá ani těm nejlehčím, běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace. V závěru proto uložil nalézacímu soudu, aby provedl dokazování výsledkem svědka [příjmení] a poté opětovně, nebudou-li důvody pro další dokazování, pečlivě zhodnotil zjištěný skutkový stav, o němž nebudou žádné pochybnosti a následně posoudil v souladu se zákonem i po stránce právní.

2. Soud nařídil hlavní líčení na den 17. 12. 2021. U hlavního líčení byl konstatován dosavadní průběh řízení, proveden výslech svědka [příjmení] a opětovný výslech obou obžalovaných k jejich majetkovým poměrům V původním trestním řízení a v doplněném soud zjistil následující.

3. Obžalovaný [jméno] [příjmení] u hlavního líčení vypověděl, že v inkriminovaný den cestoval společně s [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] do [obec]. Řešil nějaké osobní problémy, a proto celou cestu požíval alkoholické nápoje. Z cesty samotné si téměř nic nepamatuje. Probral se až na zemi když ho mlátili. Pamatuje si jen, že říkal, aby ho nechali být, že má doma malou holčičku. To je vše, co si z incidentu pamatuje. Do restaurace se následně jel omluvit, zeptal se, zda tam vznikla nějaká škoda nebo újma. V té restauraci nikdy předtím nebyl a rozhodně tam nechtěl propagovat neonacismus. Nějakou minulost spojenou se skinheady má, ale to mu bylo 18 – 19 let. Poslední odsouzení se týká také propagace neonacismu, ale byl jen s kamarády opékat prase a měl na sobě tričko od nich. Slyšel také nějaké zvěsti o tom, že si ho i pana [příjmení] měli v té restauraci splést s někým jiným, s nějakými lidmi od pana [příjmení], a že na ně byli připravení, protože se mělo jednat o spor majitele té restaurace. Tyto informace dříve neposkytl, neboť nemá důvěru v policii a vůbec ve způsob, jakým bylo přípravné řízení vedeno. Také uvedl, že pracuje jako manažer a provozní. Aktuálně provozuje trhy na [jméno], jedná se o ovoce a zeleniny. Měsíční příjem činí kolem 50 000 Kč čistého plus odměny z další činnosti, takže měsíčně vydělá nějakých 80 000 Kč. Pokud jde o výdaje, tak hraří 20 000 Kč za bydlení. Žádné zdravotní obtíže nemá. Vychovává jedno nezletilé dítě.

4. Obžalovaný [jméno] [příjmení] u hlavního líčení vypověděl, že v inkriminovaný den jel se [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] do [obec], za kamarádem. Pan [anonymizováno] měl nějaké problémy doma, a proto si dali panáka. Měli rozjařenou náladu a tak cestou z [obec] požádali [jméno] [jméno], aby je někam odvezl. Jakmile vstoupili do hospody v [obec], tak se mu tam nelíbilo, objednali si pivo a mluvil s číšnicí, aby jim zavolala taxíka. Jak stál u baru, přišla najednou velká rána zezadu do hlavy a pak si pamatuje jen to, že byl v bezvědomí a probral se v tratolišti krve. [jméno] [příjmení] byl po jeho probrání již venku a dávali mu masáž srdce. Poté přijela sanitka a odvezla ho, sám pak byl v sanitce ošetřen. Později se dozvěděl, že pana [příjmení] kontaktovala nějaká jeho známá, že tu krev pak v hospodě uklízela, a že to byl strašný omyl, že si je místní hosté s někým spletli. Pan [anonymizováno] byl během dne po pití takový rozjařený, veselý a na incident s manželkou zapomněl. V hospodě samotné s nimi byl chvíli i pan [jméno]. Nikdo z nich nebyl svlečený do půl těla a určitě nevykřikovali žádná nacistická hesla, tím si je jistý. Pan [anonymizováno] má nějakou minulost, ale jakmile se mu narodila dcera, tak se zklidnil. Sám se kromě servírky v hospodě s nikým nebavil, nikoho neoslovoval. V přípravném řízení se nezmiňoval o záměně jejich osob s někým jiným, protože policii nedůvěřoval. Dále uvedl, že aktuálně pracuje jako manažer u společnosti [právnícká osoba], s příjmem 25 000 Kč hrubého. Žádné zdravotní obtíže nemá. Má nezletilou dceru, o kterou se střídavě s bývalou partnerkou stará. Pokud jde o trest obecně prospěšných prací, ty by nebyl schopen vykonávat, nemá žádný časový prostor.

5. Svědek [jméno] [příjmení] v hlavním líčení uvedl, že oba obžalované poznává, jedná se o osoby, které byly tehdy v hospodě. Než obžalovaní dorazili, nějakou dobu v hospodě už seděl. Kdyby to měl popsat, tak tam byl hlahol, prostě hospoda. Zároveň za přítomnosti obžalovaných tam byla rvačka. Kdo jí začal, neví, protože seděl zády ke krbu. Slyšel rachot, řev, ale co a kdo tam křičel, již neví. Seděl u stolu s panem [příjmení] a jeho sestrou. Jeden z obžalovaných tam měl

s panem [příjmení] konflikt, jak to začalo, neví, byl zády ke krabu. Pan [anonymizováno] seděl vedle něho, po pravé ruce a viděl mu do obličeje a viděl, jak spadl ze židle. Neví, kdo ho strčil. Pak vše začalo létat a všichni tam začali skákat. Sám spadl ze židle na zem a poranil si ruku o sklo, zda sám dostal ránu, už neví. Pokud jde o ten řev, tak někdo tam řval, ale nerozuměl tomu, protože to nebylo česky a jiným jazykem neumí. Neviděl, že by v hospodě někdo hajloval. Nechápal, co se tam děje. Zranění měl z toho, že spadl ze židle a jak tam bylo sklo, tak se řízl. Nikdo ho nestrčil a nedostal žádnou ránu loktem. Žádného pana [příjmení] nezná. Neslyšel, že by někdo na obžalované čekal a ani neví o tom, že by si obžalované někdo s někým spletl. Neví, co se dělo za ním ani kde se kdo pohyboval, neví, kdo tam přišel a odešel, seděl zády, neotáčel se. Obžalovaní si svlékali trička a byli potetovaní, respektive jeden si určitě svlékl tričku. Neví, zda tam obžalovaní řvali do éteru nebo na někoho.

6. Svědek [jméno] [příjmení] v hlavním líčení uvedl, že seděl v restauraci, pil pivo a najednou přišli obžalovaní a dělali výtržnosti. Poté jeden z nich k němu přistoupil, dal mu loktem a pěstí a začala se celá hospoda prát. Který z obžalovaných mu dal loktem, si nepamatuje, ale tuší, že by to mohl být pan [příjmení], ale neví na 100 %. Obžalovaní napadali lidi jak slovně, tak fyzicky a bylo vidět, že se chtějí prát. Nikdo je nevyprovokoval ani neuhodil. Všichni se jich báli kvůli jejich postavě a výrokům. Jeden z obžalovaných mu řekl, že bude nacistický pes, ale už neví, který to byl. Další projevy spojené s nacismem si nepamatuje, zaznělo tam něco německy, ale neví, co to znamenalo. Jak vypadá hajlování, ví, ale nic takové tam neviděl. Bitka začala okamžikem, jak doslat loktem a zapojila se do toho celá hospoda. [obec] byl jediný fyzický útok proti němu. Hlídal hlavně svou sestru, která byla v šoku a začala se klepat, tak ji bránil. Po ráně upadl na zem, pak vstal. Nic se mu nestalo. U stolu s ním seděla jeho sestra a pan [jméno] [příjmení], nikdo z nich nebyl napaden. Do fyzického kontaktu s obžalovanými nepřišel, neviděl, že by někdo o někoho rozbil půllitr a nepamatuje si, která osoba obžalované napadla. Oba obžalovaní poté vstali a šli ven, resp. jeden z nich byl poté ještě chvíli v hospodě a druhý ležel na silnici a krvácel z hlavy. Obžalovanému [příjmení] omotával hlavu, dle jeho názoru byl i chvíli v bezvědomí. Jednání obžalovaných ho děsilo, několikrát říkali, že někoho zmlátí, ale několikrát to neudělali. V den, kdy byl v hospodě, nezaznělo, že by měl mít někdo z obžalovaných něco společného s panem [příjmení]. Na závěr uvedl, že při pádu rozbil hlavou okno, ale zranění žádné neměl. Asi se obžalovaný [příjmení] špatně trefil, nic ho nebolelo. Možná jak uhýbal, tak rozbil hlavou okno.

7. Svědek [jméno] [příjmení] u hlavního líčení uvedl, že když přišel do hospody, byli tam oba obžalovaní, svlečení do půl těla a dá se říct, že se chtěli hodně kamarádit. Stáli u výčepu a popíjeli. Obžalovaný [příjmení] si sedl mezi něj a pana [příjmení], popíjeli. Zpívali také nějaké německé písničky, bouchali do stolu. Slyšel je vykřikovat něco o Hitlerovi, ale neví přesně co. Obžalovaný [příjmení] dokonce shodil nějakému pánovi jídlo z vidličky a pak ukazoval na nějakého pána s brýlemi, že dnes dostane. Pak změnil výraz, přišel k němu a profackoval ho. To zaregistrovala paní [příjmení], která pracovala za výčepem a řekla, ať se na to vykašlou, že jim už nenalije a že zavolá policii. Pak docházelo k nějakému placení a to už věděl, že bude asi špatně. [příjmení] [příjmení] přišel k [příjmení], že bude jeho pes a [příjmení] řekl, že neumí štěkat a tak dostal od [příjmení] loket a tím to začalo. Šlo mraky lidí do sebe. Poté se dozvěděl, že pan [jméno] na [část obce] říkal, že k [anonymizováno] vezl nějaké své kamarády a asi do 10 minut se tam poperou. Podle tetování poznal, že to jsou skinheadi, zpívali německé pochodové písně, které jsou spojené s Německem a válkou. Německy zase dobře neumí, tak neví. Když byl na záchodě, tak někdo říkal, že hajlovali, ale on to přímo neviděl. Zpíval spíše [příjmení], byl více opilý, dokonce ho i párkrát objal a něco mu řekl. Nikdy z přítomných hostů je neprovokoval. Pamatuje si, že se řešilo, zda je někdo neposlal, protože tam měl hostinský zaměstnankyni, která mu vyhrožovala. To řešili tak 2 – 3 den po události. Jakmile obžalované viděl, tak věděl, že budou problémy, protože se jednalo o dva hromotluky do půl těla, kteří se povyšovali nad ostatními a říkat, ty dnes dostaneš. Celé to vyprovokoval [anonymizováno], že ho profackoval, pak bouchali do stolu kvůli placení, kdy nadával sprostě servírce a poté [příjmení] řekl [příjmení] o tom psovi. Říkalo se, že

[anonymizováno] uklouznul a bouchl se o pult do hlavy, sám to neviděl, ale říkalo to víc lidí. Obžalovaní leželi na zemi a stále se zvedali a po někom sahalí a někoho mlátili.

8. Svědkyně [jméno] [příjmení] u hlavního líčení uvedla, že když přišla do restaurace, obžalovaní už tam byli. Všichni tam popíjeli, jediní obžalovaní stáli, popíjeli a zpívali. Neví, co zpívali, na všechny měli nějaké otázky. Neví, zda zpívali česky. Konflikty byly, už když tam přišla. Kladli lidem dotazy a byli agresivní. Minimálně jeden neměl tričko. Zda pronášeli německá slova, si nepamatuje a hajlování tam možná bylo a možná ne. Bylo tam hodně pohybu. Když přišla s bratrem z cigarety, tak z druhé strany najednou přišla rána do bratra. Který z obžalovaných ho praštil, už neví. Ránu dostal rukou a v tu chvíli utíkala za bar a tam se schovala. Obžalovaný bratrovi říkal, že bude jeho pes. Když přišla do hospody, všichni hosté seděli a ani nedutali, kromě obžalovaných, kteří tam zpívali. Měla pocit, že je hosté ignorují a že se jich bojí.

9. Svědek [jméno] [příjmení] u hlavního líčení uvedl, že v ten den seděl na zahrádce a najednou slyšel řev od parkoviště a viděl dva chlapy a říkal si, že bude problém. Něco pořvávali, když přišli dovnitř, bouchli dveřmi, sundali si trička a začali něco rvát. Pak začali urážet jeho sestru, která pracovala za barem. Začali jí nadávat, že je kunda, kráva, svině atd. V tu chvíli seděl vedle ní. Pak šel ven na cigaretu a ani ne za dvě minuty slyšel strašný randál, vše létalo kolem, sklo řinčelo, všude byla krev a leželi tam na zemi. Nebyl přímo u toho, když se to semlelo, byl venku. Německy tam určitě něco pořvávali, neviděl, že by tam přímo někdo hajloval, něco o Hitlerovi tam bylo slyšet, nic konkrétního, co by evokovalo nacismus, nezaznamenal. Neví, zda zpívali oba, ale asi ano. Myslel, že jsou hodně opilí, proto zpívali. Nebyl u toho, když někoho napadli. Svědek u soudu pronesl větu: „měl jsem z nich strach, podívejte se na mě a na ně“. Na závěr uvedl, že když obžalovaní přicházeli, bouchli dveřmi, vešli dovnitř, jeden z nich si svlékl tričko a v tom vešel dovnitř. Šel za sestrou na bar, aby tam s ní byl. Do toho tam pořvávali, ten druhý si sundal tričko. Svědek dále uvedl, že pak šel ven, protože to vypadalo, že se to začne uklidňovat a neuklidnilo se to. Pak jen slyšel strašné rány, létaly střepy. Dovnitř přišel ve chvíli, když bylo v podstatě po všem. Všude střepy, plno krve a všechno zničené. Ten muž, co obžalované přivezl, říkal sestře na baru, že to neskončí dobře a šel pryč.

10. Svědkyně [jméno] [příjmení] u hlavního líčení uvedla, že obžalovaní přijeli k ní do restaurace, už na parkovišti volali, zvedali pravici, přišli dovnitř, začali se svlékat a chtěli po ní pít. Když řekla, že jim nenalije, tak ji začali slovně urážet, pak si sedli k lidem a začali se tam dohadovat. Oba přivezl nějaký pán, kterého zná pouze od vidění, pouze ho přivezl a pak zase odjel, nic jí neříkal. Obžalovaný [příjmení] měl určitě sundané tričko, několikrát ho prosila, ať se oblékne a [anonymizováno] se tomu smál. Hulákali tam a byli nepřijemní, chtěli nalít pivo a [anonymizováno] jí řekl, že je píča. Když řekla, že zavolá policii, tak jí odpověděl, ať zavolá, že rád počká. Někdo z obžalovaných také profackoval pana [příjmení], ale neví, kdo, ona volala policii a když přišla, stáli nad sebou a začali se dohadovat. Neviděla, že by někdo někoho profackoval, slyšela, že se tam fackovali. Kromě fackování proběhlo hajlování, zvedali pravici, mluvili o Hitlerovi, hajlovali oba dva a zpívali německé písně. Nikdo z obžalovaných jí nežádal o taxíka a nevypadalo to, že by jim hospoda nebyla dost dobrá. Když šla opětovně volat policii kvůli tomu, že se tam perou, tak poté co se vrátila, byl už pan [příjmení] od krve a šel ven. Šla mu pomoci. Nejdříve si mysleli, že to bylo ohledně paní, která v restauraci pracovala, a že obžalovaní tam byli zavolaní, aby přišli vybit hospodu. To byla původní verze, ale kvůli tomu na ně určitě nikdo nevystartoval. Obžalovaný [příjmení] za ní poté přišel do restaurace a poděkoval za to, že díky ní může vidět svou dceru, že mu zachránila život. Podali si ruku. Průběh konfliktu sledovala asi 5 minut, rvačka proběhla velmi rychle. Co ví, tak pan [příjmení] vzal půllitr a bouchl s ním o okno a na pana [příjmení] šel s půllitrem. Jak vznikla zranění obžalovaných, neví. Také si pamatuje, že obžalovaný [příjmení] měl vytetovaná hákový kříž na levé ruce. Pan [anonymizováno] se nesvlékl, jen se tomu smál.

11. Svědek [jméno] [příjmení] u hlavního líčení uvedl, že když obžalovaní přicházeli, stál u dveří a jeden z nich po něm chtěl cigaretu, když mu řekl, že nemá, švihl s dveřmi. Pak odešel do kuchyně

a následně se to pralo. Když přišli, tak byli opilí, ale šli rovně. [příjmení] žádný problém nebyl. Když pak slyšel rachot, chtěl jít na pomoc, ale pomocná síla v kuchyni ho zadržela. Jak se ta pomocná síla jmenuje, neví. Slyšel, že se tam pronášela nacistická hesla, ale neví, kdo to pronesl. Bylo tam nějaké hajlování, byly tam nějaké výkřiky, není schopen říci, kdo to pronášel. Pan [anonymizováno] měl poté rozříznutou ruku od pultitru a [příjmení] dostal loktem a hlavou prorazil okno. Nebyl u toho, ale byla díra v okně. To že ho prorazil, říkali všichni.

12. Svědek [jméno] [jméno] u hlavního líčení uvedl, že obžalované zná spíše od vidění, jsou to známí. V inkriminovaný den je vezl do [obec]. Nejprve uvedl, že je cestou neviděl popíjet alkohol, později uvedl, že popíjeli na benzínkách a dokonce i ve vozidle. Sám v [obec] nic nepotřeboval, zkrátka je tam oba vezl a čekal na ně. Cestou byli oba veselí. Po cestě na zpět je vysadil v hospodě [anonymizována dvě slova]. Nejprve uvedl, že byl unavený a chtěl domů, později, že šel dále do restaurace na [část obce]. [anonymizována dvě slova] se zdržel jen chvíli, za jeho přítomnosti nebyli obžalovaní vulgární a nezpívali žádné písně. O incidentu se dozvěděl, když byl v restauraci na [část obce], protože tam někdo volal zmiňoval se o tom. Jedná se o vesnice, tam se hned vše rozkřikne. Není to náhoda, že tam někdo volal, když tam sám byl, lidi se navzájem znají, tak se to rozkřikne. Že vysadil obžalované zrovna v [obec], byla pouze náhoda. Dál s nimi už nebyl, měl toho po celém dni už dost.

13. Svědek [jméno] [příjmení] u hlavního líčení vypověděl, že v restauraci došlo k incidentu, kterému se však stranil, nešel do žádné bitky. Jediné, co si pamatuje, byly převrácené stoly, rozbité sklo, řev. Udělalo se mu z toho zle a tak šel ven. Také viděl obžalovaného [příjmení] s rozbitou, zakrvácenou hlavou, pak si na přechodu kleknul. [příjmení] mu na pomoc. Pokud jde o počátek konfliktu, tak do restaurace přišel ve chvíli, kdy oba obžalovaní už byli v restauraci, přišel asi půl minuty po nich. Viděl je, jak jdou přes přechod. V restauraci samotné byl pak hluk, něco tam oba obžalovaní zpívali. Také naznačovali, že se tam porvou. Místní hosté nic nevyprovokovali. Na počátku seděli hosté asi u 5 stolů, ale pak se začali sesedat, aby byli pospolu, kdyby k něčemu došlo. Obžalovaní také ústně provokovali, že hosté dostanou přes hubu, a tak se raději sebral a šel ven. Žádné nacistické projevy však nezaznamenal. Když se vrátil poté zpět do restaurace, všude byla krev, převrácené stoly a pan [příjmení] vycházel zakrvácený. Dále svědek uvedl, že v restauraci seděl naproti němu pan [příjmení], pane [příjmení] a pan [příjmení].

14. Soud dále k důkazu provedl listinné důkazy, ze kterých zjistil následující. Na úřední záznam hlídka Jádru 512 uvedla, že na místo činu dorazila v 19:44, vše na místě bylo hektické, každý věděl něco. Na místě byla již záchranná služba. Potyčku měli vyprovokovat [jméno] [příjmení], který nadýchal 2,11 k/kg alkoholu, měl poraněnou hlavu a drobné zranění na ruce. [příjmení] [jméno] [příjmení], který nadýchal 2,08 g alkoholu, měl rozbitou hlavu a prořízlou ruku na předloktí. Upadal do mdlob a byl proto odvezen na chirurgii. Na místě byli dále ztotožněni také [jméno] [příjmení], který nadýchal 1,12 g alkoholu, [jméno] [příjmení], 1,13 g, [jméno] [příjmení], 0,43 g, [jméno] [příjmení], 0,89 g, [jméno] [příjmení] 2,00 g, [jméno] [příjmení], 0,23 g, [jméno] [příjmení] 0,58 k/kg, [jméno] [příjmení] 2,17 g, [jméno] [příjmení], 0,48 g, [příjmení] [příjmení], 1,52 g a [jméno] [příjmení], 0,53 g, kteří měli být incidentu přítomní. Z popisu incidentu obecně vyplynulo, že si obžalovaní dali jedno pivo, po chvíli si [anonymizováno] sundal košili a začal hlásat fašismus, pak se svléknul i [příjmení]. Hosté se je snažili uklidnit. Pak dal [příjmení] [jméno] [příjmení] úder loktem, ale ten se oklepal a nic neřešil, vzápětí si oba našli jinou oběť a to [příjmení], na kterého šel [anonymizováno] s pultitrem, kterým pořezal [příjmení] ruce, když se bránil. Poté se do nich pustila celá restaurace (viz úřední záznam PČR na č. l. 33 spisu). Z dalšího úředního záznamu tentokrát hlídky Jádru 412 soud zjistil, že hlídka pomáhala s ošetřováním obžalovaného [příjmení], který ležel uprostřed silnice v kaluži krve, kdy nad ním klečel muž a žena. Silně krvácel z pravé ruky a hlavy, jeho obličej, hlava, obě ruce celé svrchní oblečení včetně kalhot s botami byly silně od krve. Na hlavě měl velký otvor. Druhý obžalovaný byl rovněž hlídkou ošetřen. Na hlavě měl tržnou ránu a pořezané dva prsty pravé ruky. Oproti obžalovanému [příjmení] neztrácel tolik krve a byl plně při vědomí. Z obou byl silně cítit alkohol.

Následně byla provedena dechová zkouška na alkohol, kdy obžalovaný [příjmení] nadýchal 2,28 ‰ a obžalovaný [příjmení] 2,11 ‰. Z úředního záznamu dále vyplynulo, že dalším zraněným byl [jméno] [příjmení], který uvedl, že oba obžalovaní byli silně opilí a začali hajlovat, chovali se agresivně a napadali je. Pak se strhla rvačka, jeden z obžalovaných vzal püllitr a způsobil mu zranění na ruce (viz úřední záznam PČR na č. l. 36 spisu). Dle úředního záznamu policejní hlídky SKPV [obec] venkov západ, spatřila hlídka větší množství osob sklánějící se nad nehybným tělem, které leželo na komunikaci. Byly mu k hlavě přiloženy celkem 3 obvazy. Nedaleko se pohyboval také obžalovaný [příjmení], který jevil známky opilosti. V době příjezdu hlídky nedocházelo k žádnému napadání osob ani k projevům násilí a nebylo nutné přistoupit k žádnému zákroku. V okolí postával zraněný [jméno] [příjmení]. Prvotním vytěžením byla slyšena [jméno] [příjmení], která uvedla, že obžalovaní jevili známky podnapilosti, verbálně a fyzicky napadali přítomné hosty, poté se začali svlékat do půl těla, vztyčovat pravici a hajlovat s pokřikováním [příjmení] [příjmení] a podobně. Poté opět napadli jednoho z hostů a v tu chvíli se ostatní rozhodli oba z restaurace vyvést. Obžalovaní se však bránili a strhla se strkanice (viz úřední záznam na č. l. 40 spisu). Na místě činu bylo provedeno ohledání a sepsán protokol, ze kterého soud zjistil, že první krevní stopa byla nalezena u přechodu na rohu ulici [ulice] a další krevní stopa nedaleko směrem k trafostanici. Pokud jde o restauraci, krevní stopy se nacházely již na vchodových dveřích, klice a dále na podlaze. [příjmení] množství krevních stop bylo nalezeno před barovým pultem. Na barovém pultu v levém předním rohu se nachází krevní skvrna, stejně tak další krevní stopa je na úrovni dřezu. Dále byla nalezena dřevěná část židle, vychýlený barový pult. U okna ve spodní řadě vpravo byla nalezena rozbitá vnitřní skleněná tabule, střepy se nacházeli na parapetu, na parapetu u pravého rohu okna se nacházel püllitr potřísněný od krve, přičemž z ucha püllitru byla odebrána biologická stopa. Jeden ze stolů byl pak zcela vychýlen ze své pozice, jeden ze židlí pak měla rozlámaný sedák. Pod stolem nalezeno větší množství skleněných střepů. Uprostřed stolu byl nalezen rozbitý püllitr potřísněný krví, ležící na boku. Na levém předním rohu stolu byla nalezena další krevní skvrna (viz protokol o ohledání místa činu včetně náčrtků na č. l. 41 – 46 spisu). Pokud jde o přesné zachycení celé události, policie k dotazu soudu sdělila, že nejsou k dispozici žádné kamerové záznamy (viz úřední záznamy policie ze dne 20. 9., 23. 9. a 24. 9. 2021).

15. Dále byly k důkazu provedeny následující listiny. Z protokolu o prohlídce těla obžalovaného [příjmení] byla zjištěna početná tetování a to motiv škorpióna, na pravém prsu německý nápis, nápis v neznámém fondu, dále motiv hlavy s vlasy, motiv do kruhu kolem bicepsu a římské číslice. Byly také zjištěny řezné rány o délce 1 – 3 cm na zápěstí pravé ruky a na prstech pravé ruky. Na týlové straně hlavy tři řezné rány, největší z nich obsahuje 6 stehů, další rána po 2 a 3 stezích (viz č. l. 58 – 59 spisu). Z lékařské zprávy neurologické kliniky 3. LF UK a Thomayerovy nemocnice vyplynulo, že obžalovaný [příjmení] byl při ošetření orientován místem i časem, byl klidný a spolupracoval. Měl tržnou ránu na hlavě, která byla chirurgicky ošetřena. V nemocnici uváděl, že se domnívá, že v bezvědomí nebyl. Bez komočních příznaků a CT mozku bez traumatických změn (viz lékařská zpráva na č. l. 60 a násl. spisu). Pokud jde o obžalovaného [jméno] [příjmení], zjistil soud z lékařské zprávy Thomayerovy nemocnice následující. K ošetření byl přijat dne 12. 2. ve 22 hodin po napadení v ebrietě. [příjmení] zkouškou bylo naměřeno 2,01 ‰. Poranění hlavy s přítomností cizích tělísek, asi střepy. Přijat k observaci pro komoci mozku, podepsal negativní reverz a odešel v doprovodu policie (viz lékařská zpráva na č. l. 73 a násl. spisu). Rozsah poranění byl obžalovaným [příjmení] fotograficky zaznamenán, přičemž fotografie soud provedl k důkazu (viz č. l. 127 a násl. spisu). Ze souhrnné lékařské zprávy ohledně stavu obžalovaného [příjmení] bylo zjištěno, že měl četné rány na čele, spánkové krajíně a lícní krajíně vpravo. CT však bez známek intrakraniálního krvácení. Nalezeny drobné střepy v podkoží pravého spánku. Zlomenina nosních kůstek. Rány na třetím prstu pravé ruky (viz lékařské zprávy na č. l. 134 a 136 spisu). Z komunikace mezi obžalovaným [příjmení] a [jméno] [příjmení] zjistil, že se komunikace týkala brutality útoku a toho, že se přítomní hosté báli, že oba obžalovaní jsou

od [jméno] [příjmení], který má nevyřízené účty s majitelem hospody [anonymizována dvě slova] a vyhrožuje mu (viz listiny na č. l. 183 – 185 a protokol na č. l. 188 spisu).

16. K osobě obžalovaného [jméno] [příjmení] soud zjistil, že se aktuálně nachází v podmínce z odsouzení Okresního soudu Plzeň-město ze dne 13. 12. 2019, č. j. 3 T 73/2019 – 273, kterým byl uznán vinným za jednání ze dne 8. 9. 2018, ve kterém byl spatřován přečin projevu sympatie k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka dle § 404 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku a odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Z evidence rejstříku trestů vyplývá celkem 6 záznamů, přičemž přihlížet lze pouze k poslednímu z nich. V evidenci přestupků má jeden záznam z roku 2017. Aktuálně proti němu není vedeno žádné další trestní stíhání.

17. K osobě obžalovaného [jméno] [příjmení] soud zjistil, že byl v minulosti čtyřikrát odsouzen, mimo jiné za přečin výtržnictví. Ne ke všem rozhodnutím lze však přihlížet. V evidenci přestupků má jeden záznam z roku 2018 a aktuálně proti němu není vedeno žádné další trestní stíhání.

18. Soud provedl všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po jejich zhodnocení dospěl soud jednoznačně závěru, že jednání obžalovaných, uvedené ve výroku tohoto rozsudku je jednoznačně prokázáno a naplňuje všechny znaky skutkové podstaty trestného činu výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Na rozdíl od státního zastupitelství soud nemá za jednoznačně prokázané, že došlo také ke spáchání přečinu projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka dle § 404 trestního zákoníku, jak vysvětlí níže.

19. Pokud jde o přečin výtržnictví, bylo nutné, aby jednání obžalovaných hrubě narušilo občanské soužití, tzn., aby takové jednání hrubě uráželo, vzbudilo obavy o bezpečnost zdraví, majetku nebo aby výrazně snížilo vážnost většího počtu osob současně přítomných. O hrubé narušení občanského soužití půjde zejména v případech, kdy posuzované jednání má charakter zjevné svévole, bezohlednosti a zpravidla také určité vyhraněné jednostrannosti v tom, že pachatel sleduje prosazení svého – ze společenského hlediska nepřijatelného – zájmu na úkor zájmů ostatních občanů. V daném případě oba obžalovaní přišli do předmětné restaurace v silném alkoholovém opojení a ihned po vstupu se začali projevovat velice hlučně ať již svědky opakovaně řečeným zpěvem, či zvoláváním blíže neurčených hesel či boucháním do stolu, jak uvedl svědek [příjmení]. Také svědci opakovaně uváděli, že oba obžalovaní verbálně napadli přítomné hosty ať již tím, že se jim vysmívali, jak uvedl svědek [příjmení], tak tím, že vyhrožovali, „rozbitím huby“, jak vyplynulo z výpovědi svědka [příjmení]. Také svědek [příjmení] výslovně uvedl, že napadali přítomné slovně, bylo vidět, že se chtějí prát, což opět podporuje výpověď svědka [příjmení]. Svévoli a neúcty k občanskému soužití projevil obžalovaný [příjmení] tím, že svědkovi [příjmení] sdělil, že bude jeho nacistický pes, což je projev navýsost arogantní. Stejně tak se projevil obžalovaný [příjmení], který opakovaně vulgárně nadával přítomné svědkyni [jméno] [příjmení], která v tu dobu pracovala za barem. Konkrétní vulgární nadávky se sice u svědků liší, nicméně to stále nic nemění na faktu, že obžalovaný [příjmení] uvedenou častoval vulgárními výrazy, což potvrdil také svědek [jméno] [příjmení] a svědek [jméno] [příjmení]. O atmosféře svědčí také fakt, že svědkyně [jméno] [příjmení] zavolala policejní hlídku, která na místo později dorazila. Zároveň svědci jednohlasně potvrdili, že jednání obžalovaných v nich vzbuzovalo obavy. Svědek [příjmení] uvedl, že z důvodů obav si hosté začali sesedat k jednomu stolu. O neúctě k přítomným hostům svědčí také fyzické ataky obžalovaných, když svědek [příjmení] uvedl, že k němu obžalovaný [příjmení] přistoupil a dlaněmi ho profackoval. Soud neměl důvod této výpovědi nevěřit, neboť svědek [příjmení] byl schopen podrobně popsat situaci na místě činu, přičemž jeho výpověď byla následně podpořena dalšími svědky. Obžalovaný [příjmení] následně fyzicky zaútočil na poškozeného [příjmení], když mu dal ránu loktem do hlavy a to jako reakci na odpověď svědka, který uvedl, že neumí štěkat, což byla reakce na

-A-

oslovení, že bude jeho nacistický pes. Atak na svědka [příjmení] byl potvrzen nejen svědkem [příjmení], ale také svědkyní [příjmení].

20. Soud při svém původním rozhodnutí opomněl zásadu, že o trestný čin by nešlo pouze v případě, kdy by jednání obžalovaných nedosahovalo ani škodlivosti nejlehčích v praxi se vyskytujících případů typově shodné trestné činnosti. V případě obou obžalovaných došlo k jednání, které nejen, že bylo hlučné, arogantní, bezohledné, ale také agresivní a to jak verbálně, tak fyzicky. I přesto, že se jednalo o hospodský podnik a většina přítomných byla pod vlivem alkoholu, jednání obžalovaných nelze omluvit a považovat ho za běžné jednání, které nikterak nevybočilo z v praxi běžně se vyskytujících případů typově shodné trestné činnosti. Naopak, jde téměř o typický projev výtržnictví, který v sobě zahrnoval prakticky všechny projevy hrubého narušení občanského soužití tedy hlučnost, aroganci, bezohlednost, agresivitu. Obžalování svým chováním a vystupováním vzbudili obavu u všech přítomných, což s ohledem na jejich slovní projev, bylo zřejmě jejich cílem. Nutno dodat, že zde nejde o ochranu individuálních zájmů jednotlivých občanů, např. jejich zdraví, majetek, čest apod., nýbrž komplex vztahů, jimiž je uspořádána koexistence větší pospolitosti lidí v nějakém místě. V předmětné věci byla tato koexistence oběma obžalovanými jednoznačně narušena. Navíc totožného činu se oba obžalovaní v minulosti již dopustili, tedy v jejich případě nejde o žádný exces.

21. Pokud jde o trestný čin projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka, nemá soud bez důvodných pochybností za prokázané, že se tohoto přečinu obžalovaní dopustili, a to ani po doplnění dokazování výpovědí svědka [příjmení]. Soud proto i po doplnění dokazování dospěl ke stejným závěrům. Odůvodnění tak v této části zůstává nezměněné. Je pravdou, že z rejstříku trestů obžalovaného [příjmení] jednoznačně vyplynulo, že již v minulosti, a to celkem v nedávné, byl za tento přečin odsouzen. Sám u soudu přiznal, že má určitou minulost spojenou se skinheadským smýšlením. Obžalovaný [příjmení] jakoukoliv spojitost s neonacistickým hnutím odmítl. Minulost obžalovaného [příjmení] spíše svědčí pro závěr, že mu neonacismu, který čerpá své myšlenky právě z nacismu, není zcela cizí a spíše svědčí pro to, že by obzvláště v alkoholovém opojení, byl schopen tyto nenávistné myšlenky produkovat a propagovat. Soud však nemá jednoznačně za prokázané, že k tomu v restauraci u [anonymizováno] za spoluúčasti obžalovaného [příjmení] došlo. V obžalobě se uvádí, že obžalovaní měli sympatie k neonacistickému hnutí projevovat zdviháním pravice, tedy hajlováním a zvolávat hesla, „[příjmení] [jméno]“ a, „[příjmení] [příjmení]“. Uvedené projevy jsou typickými, všeobecně známými symboly spojené s nacistickým hnutím, které bezesporu směřuje k potlačení práv a svobod člověka a hlásající rasovou zášť. Jejich význam je znám široké veřejnosti a nemusí se jednat o osoby se zájmem o historii. Bylo-li by prokázáno, že se těchto projevů obžalovaní dopustili, došlo by bez pochyb k naplnění zákonných znaků skutkové podstaty přečinu projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku (srovnej usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 23. 11. 2011, sp. zn. 3 Tdo 1469/2011). Nicméně soud nemá za prokázané, že tomu tak bylo. V hlavním líčení po poučení o následcích křivé výpovědi svědci k neonacistickým projevům obžalovaných uvedli následující: Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že, „něco se tam řvalo, nerozuměl jsem“, „česky neřvali a anglicky a německy neumím“, „vím, co znamená hajlovat, že by to tam někdo dělal, jsem neviděl“. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že, „mně řekli, že budu nacistický pes. Řekl mi to jeden, ale netuším který.“, „Další projevy v souvislosti s nacismem si nepamatuju, ale bylo tam něco německy, ale nevím, co to znamenalo“, „Jak vypadá hajlování, vím, ale to jsem ta neviděl.“, „Nevzpomínám si, zda některé z německých slov obsahovalo slovo Hitler“. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že, „zpívali nějaké německé písničky“, „podle tetování jsme poznali, že jsou to skinheadi, oba dva zpívali německé písničky“, „Měl jsem podobnou minulost, poznal jsem, že se jedná o německé pochodové písně spojené s Německem, s válkou. Německy zase dobře neumím, tak nevím.“, „někdo říkal, že tam hajlovali. Já jsem to přímo neviděl.“. Svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že, „Nepamatuju si, zda pronášeli německá slova.“, „Co je hajlování

vím, vím, jak to vypadá, ale moc tomu nerozumím. Možná to tam bylo, možná ne, je to už dlouho a bylo tam takového pohybu.“. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že, „Německy tam určité něco pořváali. Neviděl jsem přímo, že by tam někdo hajloval. Něco o Hitlerovi tam bylo slyšet. Nic konkrétního, co by evokovalo nacismus, jsem nezaznamenal. Nevím, zda zpívali oba, ale asi ano. Myslel jsem, že jsou hodně opilí, proto zpívali.“. Svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že, „už na parkovišti tam volali, zvedali pravici,“, „Kromě fackován tam proběhlo hajlování, zvedali pravici, mluvili o Hitlerovi. Hajlovali oba dva, zpívali si oba dva německé písničky. Jsem si stoprocentně jistá, že oba dva hajlovali, něco k tomu vykřikovali, ale nevím co.“, „pan [příjmení] má vytetovaný hákový kříž na ruce. Zvedali pravice a něco u toho volali.“, „V té době měl pan [příjmení] pod levou rukou vytetovaný hákový kříž – chodil tam bez trička a ošetřovala jsem ho venku.“. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že, „Bylo tam nějaké hajlování, byly tam nějaké výkřiky. Nejsem schopen říci, kdo to pronášel.“ Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že u obžalovaných neviděl žádné nacistické projevy. Jak vypadá hajlování ví, ale ani to v restauraci u obžalovaných neviděl.

22. Zpívání německých písní, nelze automaticky spojovat s projevem neonacismu. Většina svědků však zaznamenala právě jen prozpěvování písní. Na konkrétní dotazy, zda zaznamenali projev spojený s neonacismem, uvedli, že nikoliv nebo že si nepamatují. Svědek [příjmení] sice zmínil hajlování, ale dle svých vlastních slov po příchodu obžalovaných byl zavřený v kuchyni, a nevyšel v průběhu jejich přítomnosti ven. Mohl samozřejmě něco zaslechnout, ale k tomu uvedl jen, že slyšel výkřiky. Svědek [příjmení], který jako jediný ze svědků uvedl, že měl sám v minulosti blízko ke skinheadskému hnutí sdělil, že kromě zpívání německých pochodových písní, které však blíže nespécifikoval a sdělil, že tak dobře zase německy neumí, žádné projevy neonacismu nezaznamenal, jen, že se říkalo, že měli hajlovat. Pokud jde o tetování, které svědek také zmínil, policie u obžalovaného [příjmení] nepopsala při prohlídce jeho těla žádné tetování, které by bylo možné automaticky spojovat s neonacismem. Prohlídka těla obžalovaného [příjmení] není ve spise zaznamenána. V rámci hlavního líčení se vysvětlil a svědkyní tvrzený hákový kříž pod levou nebo pravou rukou spatřen nebyl. Na pravé ruce má vytetované znamení kříže v kruhu. Soud si také všiml vytetované číslice 28 na jeho pravé ruce, což je číslice spojovaná s neonacistickým hnutím, která označuje druhé a osmé písmeno v abecedě, tedy B a H, což má označovat organizaci, „Blood and Honour“, nicméně nad touto číslicí, měl obžalovaný v době hlavního líčení vytetované také slovo, „říjen“, tedy 28. říjen. Což vysvětlil jako symbol vzniku Československé republiky. Svědkyně [příjmení] také uvedla, že viděla obžalované hajlovat. Uvedená svědkyně však také tvrdila, že hajlovali již před vstupem do restaurace, což se ukázalo s ohledem na další provedené svědecké výpovědi, jako nepravda. Ostatní svědci, kteří byli přítomni spolu s ní v restauraci, však uvedli, že hajlování nespátřili. Vykřikování hesel, „Heil Hitler“, „Sieg Heil“ pak nezmínil nikdo z nich. Stejně tak svědek [příjmení], který byl venku přítomen jejich příchodu, žádné nacistické projevy nezmínil.

23. Aby soud mohl oba obžalované uznat vinnými z přečinu podle § 404 trestního zákoníku, musel by mít jednoznačně a bez důvodných pochybností za prokázané, že se jednání, které představuje projev sympatií k neonacistickému hnutí, dopustili. Pouhá skutečnost, že se takového jednání v minulosti obžalovaný [příjmení] dopustil, nestačí. Svědci se shodli, že docházelo k výkřikům a zpívání písní, navíc německých, nicméně nikdo z nich nebyl schopen uvést, jaké konkrétní výkřiky to byly, přičemž pokud by svědci slyšeli ty všeobecně známé, jistě by byli schopni je u hlavního líčení uvést. Ve výroku odsuzující rozhodnutí, by projevy k nacismu resp. neonacismu, musely být konkretizovány, ale s ohledem na obecné, nejasné a všeobecně uvedené zpívání německých písní, by takový popis skutku byl nedostačující.

24. Soud tedy dospěl k závěru, že v projednávané věci nebyla naplněna zvažovaná skutková podstata přečinu projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka dle § 404 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

25. Naproti tomu má soud po doplnění dokazování a po zvážení veškerých skutečností nastíněných odvolacím soudem za jednoznačně prokázané, že se obžalovaní dopustili přečinu výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť se veřejně za přítomnosti více jak 3 osob dopustili hrubé neslušnosti svými arogantními, neslušnými verbálními projevy a výtržnictvím, že fyzicky napadli dva ze dvou přítomných hostů tedy svědka [jméno] [příjmení] a svědka [jméno] [příjmení]. Zároveň soud zjistil, že za totožný trestný čin již byli oba v minulosti odsouzeni, tedy spáchali tento trestný čin opětovně.

26. Pokud jde o druh a výměru trestů. U obžalovaného [příjmení] neshledal soud žádnou polehčující okolnost. S ohledem na jeho trestní minulost a dobu, která od posledních odsouzení uplynula včetně jeho osvědčení se ve zkušební době, ukládal soud ještě podmíněný trest. V případě alternativního trestu obecně prospěšných prací soud přihlédl k výslovnému prohlášení obžalovaného, že by trest obecně prospěšných prací nebyl schopen vykonávat. Nicméně jiný druh mírnějšího alternativního trestu v jeho případě nepřipadal do úvahy. Soud proto uložil trest podmíněný a trvání 5 měsíců s odkladem na zkušební dobu v trvání 12 měsíců, a to s ohledem na okolnosti spáchaného trestného činu, kdy byl pod silným ovlivněním alkoholu i na následky jeho jednání, kdy zranění utrpěl kromě, spoluobžalovaného [příjmení], hlavně on sám. Vedle podmíněného trestu uložil soud také trest peněžitý, neboť právě tento trest obžalovaný ihned pocítí. Při stanovení jeho výše přihlédl k jeho majetkovým poměrům i k závažnosti trestného činu. Částka 15 000 Kč, je pak dle soudu v takové výši, kterou obžalovaný pocítí a zároveň pro něj jednoznačně není likvidační. U obžalovaného [příjmení] přihlédl soud k tomu, že po incidentu osobně zajel do předmětné restaurace a alespoň obsluze se omluvil a zeptal se na škodu, kterou způsobil. Tím projevil alespoň minimální náhled nad tím, co způsobil. Nicméně zde výčet polehčujících okolností končí. Obžalovaný byl v době spáchání projednávaného trestného činu ve zkušební době z rozhodnutí Okresního soudu Plzeň – město ze dne 13. 12. 2019 sp. zn. 3 T 73/2019, který nabyl právní moci dne 28. 12. 2019, kterým byl mimo jiné odsouzen za přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Hrozba nařízení výkonu trestu odnětí svobody ho zřejmě neodradila od páčání dalšího trestného činu. Soud však ani přes uvedené neuložil obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody. V době spáchání trestného činu byl v silném alkoholovém opojení v hospodském prostředí a i přesto, že se dopustil trestného činu, okolnosti jeho spáchání nasvědčují, že šlo spíše o mírnější projev této trestné činnosti. Navíc následky, které si v důsledku svého jednání přivodil, byly dle názoru soudu natolik závažné a zásadní, že kromě ukládaného podmíněného trestu, obžalovaného od páčání obdobného jednání dostatečně odradí. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou do 3 let odnětí svobody. S ohledem na porušení podmínky a opětovné spáchání totožného trestného činu již uložil trest v polovině trestní sazby, tedy v trvání 18 měsíců, který odložil na delší zkušební dobu v trvání 4 let. Zkušební doba je dostatečně dlouhá na to, aby obžalovaný prokázal, že je schopen žít řádným životem. Zároveň soud stejně jako u obžalovaného [příjmení] uložil peněžitý trest, který bude citelný, ale nikoliv likvidační. Obžalovaný uváděl, že jeho měsíční příjmy činí 80 000 Kč s náklady 20 000 za bydlení a dále běžné výdaje. Částka 45 000 Kč je tak dle názoru soudu citelná a odráží nejen závažnost páchaného trestného činu, ale zároveň majetkové poměry obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

-22-

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha 17. prosince 2021

Mgr. Pavlína Bočková
samosoudkyně